



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 777/2026
07.07.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јасмине Васовић, председника већа, Слободана Велисављевића, Светлане Томић Јокић, Гордане Којић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Данила Николића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Данила Николића - адвоката Стевана Дамњановића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 10-К.бр. 691/23 од 30.10.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 132/26 од 02.04.2026. године, у седници већа одржаној дана 07.07.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Данила Николића - адвоката Стевана Дамњановића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 10-К.бр. 691/23 од 30.10.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 132/26 од 02.04.2026. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду 10-К.бр. 691/23 од 30.10.2025. године окривљени Данило Николић оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 3 године у коју му је урачунато време проведено на задржавању од 06.11.2023. године до 08.11.2023. године, као и на мери забрана напуштања стана од 08.11.2023. године до 05.04.2024. године. Према окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета, док је на основу члана 91. КЗ одузета имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела и одлучено је о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 132/26 од 02.04.2026. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, окривљеног Данила Николића и његовог браниоца адвоката Стевана Дамњановића и пресуда Вишег суда у Београду 10-К.бр. 691/23 од 30.10.2025. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Данила Николића - адвокат Стеван Дамњановић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и предмет врати надлежном суду на поновни поступак и одлуку или исте преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ.

Врховни суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, па је на седници већа коју је одржао без обавештења јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен и нема законом прописан садржај.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1. ЗКП), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП мора се доставити одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и поступку пред апелационим судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости као разлог подношења захтева нумерише повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1), 8) 9) и 10) и члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, које повреде су законом дозвољени разлози за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца. Међутим, наводи захтева браниоца окривљеног не садрже објашњење у чему се конкретно те повреде састоје, односно не образлаже се на који начин су нижестепени судови правноснажним пресудама учинили означене повреде закона.

Сходно изнетом, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, у делу који се односи на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1), 8) 9) и 10) и члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП нема законом прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења разлога за подношење захтева за заштиту законитости, а што у случају подношења захтева за заштиту законитости због повреде закона члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, подразумева опредељење повреде због које се захтев подноси, као и образложење у чему се та повреда конкретно састоји.

Поред изнетог, бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости означава и повреде закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, које образлаже наводима да сама количина опојне дроге и вагица нису законска обележја продаје, да у предмету нема других доказа, као што су сведочења купаца, дигиталне комуникације о продаји у телефону, која се односи на дан 06.11.2023. године, због чега је, по ставу одбране, суд осудио лице за дело чија законско обележје – намера стављања у промет није доказана. Даље се наводи да је дигитална вагица приступачан уређај, који конзументи дроге редовно користе при куповини да их дилери не би преварили за грамажу или да би сами прецизно дозирали супстанце ради сопствене безбедности и да присуство вагице, само по себи не доказује намеру продаје, те да нема доказа да је окривљени икада икоме продао макар и мрвицу дроге јер нема сведока, нема пресретнутих порука везаних за 06.11.2023. године. Бранилац наводи и да суд не може претпоставити намеру продаје само на основу грамаже, те да је окривљеног у суштини огласио кривим на основу дроге нађене на дан хапшења и преписке од пре неколико недеља.

На описани начин, по ставу овог суда, бранилац само формално нумерише повреде закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, које су законом дозвољени разлози за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, док у суштини указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП, оспоравајући чињеничне закључке суда везане за постојање умишљаја односно намере окривљеног да дрогу која је пронађена код њега држи ради продаје и на својим чињеничним закључцима другачијим од оних утврђених у побијаним пресудама заснива и свој став да се у радњама окривљеног стичу елементи кривичног дела из члана 246а став 1. КЗ

Поред изнетог, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости означава и образлаже повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Међутим, погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреда закона из члана 440. ЗКП, као ни повреда закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге због којих окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек - захтев за заштиту законитости, због чега је Врховни суд, захтев у наведеном делу, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Јасмина Васовић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић